

ת"פ 37420/03/13 - מדינת ישראל נגד גנט גבריאל דוד

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 37420-03-13
28 ינואר 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גנט גבריאל דוד (אחר/נוסף)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אביעד כץ

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד לחן יאיר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מדובר בנאשם שכתב האישום הוגש נגדו במרץ 2013 ואף נעצר.

בתאריך 24.3.13 התקיים מענה בפני כב' השופט אקסלרד והתיק עבר לכב' השופט ברגנר בפניו כפר ב- 23.4.13 ונקבע לדיון על פי סעיף 144 לחסד"פ. כב' השופט ברגנר פסל עצמו מלדון בתיק עקב היכרות עם עדת תביעה 5 והתיק הועבר לכב' השופטת שלו. ב- 5.6.13 כב' השופטת שלו קבעה התיק בפניי, בנתיים שוחרר בתנאי מעצר בית עם אפשרות לצאת מהבית לצורך התאווורות.

ב- 3.6.13 פירט כפירתו ונקבע להוכחות ליום 1.9.13 תוך שהוריתי לזמן עדי תביעה 1, 2, 5 וקבעתי שתשמע גם פרשת ההגנה.

ב- 1.9.13 העיד עד תביעה מוחמד סמור אך לא התייצבו יתר העדים. בהמשך הדיון נדחה ליום 3.10.13 והוצאו צווי הבאה לעדי תביעה 1 ו- 5. ב- 3.10.13 התייצב עד התביעה העיקרי, המתלונן, מאר ישועה, אך בשעת בוקר מוקדמת בעוד הסניגור ביקש כי הדיון ידחה לשעה 13.30 בטעות למרות שהתביעה הסכימה לדחיה לא הודיעה לעדיה, נאלצתי להתנצל בפניהם, פסקתי שכרו והדיון נדחה ל- 17.11.13 לאחר שהמתלונן הוזהר. כמו כן זומנה עדת תביעה 5. ב- 17.11.13 התייצב העד ישועה מאיר והתובע אמר שאין צורך בהגעתו שכן התייצבו הנאשם ובא כוחו השניים קשרו

עמוד 1

הסדר טיעון. העד הביע תרעומת על הטרחתו פעמיים לבית המשפט והסביר שהוא חי מקצבת מל"ל ונאלץ לחטט בפחי זבל שכן אין לו אוכל וכי סובל מנכות 100 אחוז וסובל מסרטן ממושט, וטען שהנאשם הגיע למרות מצבו הקשה נטל ממנו הבקבוקים וחבט לו בראש, גרם לו לאובדן הכרה אך עד ראייה סייע לו. אמבולנס לקח אותו לבית חולים. ירד גשם ולא היה לו כסף לחזור הביתה ומישהו ריחם עליו ונתן לו ₪ 10 לאוטובוס.

ציינתי כמי שמתייצב מס' פעמים לבימ"ש חולה סרטן, ובן 79, המתקיים מקצבת מל"ל והגיע לפת לחם וכיום מבקשים ממנו ₪ 700 על אמבולנס שלא הוזמן על ידו לאחר שהחוב צבר ריבית והצמדה, ולדבריו קופ"ח סירבה לשאת בהוצאות שכן הוא לא אושפז. ציינתי כי לא יעלה על הדעת כי קורבן אלימות, במצב שכשלו יהיה חייב סכומים גבוהים למד"א וביקשתי שהעניין יטופל תוך שהפניתי ההחלטה לממונה על הגבייה במד"א ולעו"ד שי ארז. בהמשך הנאשם התייצב ולא רק שאישר ההסדר ביקש לצרף עבירות נוספות של הפרות הוראה חוקית ולאחר שהורשע נדחה לקבלת תסקיר וח"ד ממונה ליום 9.4.13.

צוין כי בהסכמת הנאשם ₪ 1000 מסכום הפיקדון הועבר לפיצוי המתלונן לאחר שהסניגור שמע מבימ"ש על מצבו הקשה.

הדיון נדחה שכן לא שיתף פעולה עם הממונה. ב- 9.4.14 לא התייצב הנאשם לדיון. הסניגור הודיע כי שוחח עם אחיותיו אך הן לא יכולות לומר היכן הוא נמצא והדיון נדחה ל- 11.5 תוך הוצאת צו להבאתו.

במועד הזה התייצב במקום הסניגור עו"ד אלון קוצר. הנאשם נכח ולבקשת עו"ד קוצר הדיון נדחה ל- 13.5.14 ובמועד זה התברר שוב כי הנא לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, והסניגור מסר טלפון אחר, ובהחלטתי ציינתי כי דיונים נדחים כי הנאשם לא משתף פעולה עם שירות המבחן ויש קושי באיתורו. אולם לא התייצב אצל הממונה בגלל קושי לאתרו.

בלית ברירה הדיון נדחה ליום 13.7.14 ציינתי כי אם הנאשם לא ישתף פעולה לא תינתן הזדמנות נוספת ועליו להיערך למאסר, בכלא. במועד זה התייצב הנאשם והסניגור שוב ביקש ליתן לו הזדמנות והתביעה הסכימה, ולמרות האזהרה הקודמת הדיון נדחה ליום 22.10.14 לקבלת תסקיר וח"ד ממונה. שוב צוין בתסקיר שהוא לא שיתף פעולה אך הסניגור הודיע כי הוא שוחח עם ק. המבחן ותיאם פגישה ליום 28.10.14 והוא הסביר עצמו לנאשם שהוא לא יקבל הזדמנות נוספת והתביעה שוב הסכימה לדחיה. ולכן הדיון נדחה ליום 14.1.15 ותוך שציינתי שלא תהיינה דחיות נוספות אם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן.

אולם ביום 14.1.15 אף שהנאשם התייצב עזב על דעת עצמו לפני הדיון ובשלב זה התברר מהתסקיר כי חוזר בו מהודאותיו בכל העבירות, טוען שמי שתקף אותו הוא המתלונן, הביע כעס כלפי הסניגור שטען בשמו שהוא מודה, התרשמו שהוא לא לוקח אחריות וחש תחושת קורבנות. הם מעריכים שהוא סובל מהפרעת אישיות בעלת קווים פרנאודים ואיפולסיבים והוא שולל כל בעייתיות וצורך טיפולי וחוזר על כך שהוא צריך רישיון נהיגה שנשלל ממנו על ידי מותב זה בבימ"ש לתעבורה לפני שנים ארוכות. בנסיבות אלה, ציינו כי הם מתרשמים לסיכון גבוה לביצוע עבירות דומות בעתיד, ונמנעו מהמלצה.

הדיון נדחה לאתמול, הסניגור התייצב במועד הדיון והנאשם לא התייצב והוצא צו להבאתו. בהמשך התייצב באיחור של למעלה מ- 3 שעות ובימ"ש הוציא צו הבאה ללא שחרור בתנאים והדיון נדחה להיום בהסכמת הסניגור.

התובע, בצדק, מתנגד לבקשה לאפשר לנאשם לחזור בו מן ההודאה וטוען בכך שזו התעללות נוספת במתלונן וללא כל הצדקה.

מהתרשמותי מדובר במי שחוזר בו לכאורה מההודאה רק כדי להימנע מעונש, לאחר שהוא לא שיתף פעולה עם שירות המבחן והממונה ולאחר שהוסבר לו במקרה כזה דינו מאסר בכלא. בנסיבות אלה לא אתיר לו לחזור בו מן ההודאה והכרעת הדין לא תבוטל והצדדים יטענו לעונש.

ניתנה והודעה היום ח' שבט תשע"ה, 28/01/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשם לא ערוך למאסר בכלא. צו ההבאה היה למשך 24 שעות שמסתיימות בדקות אלה. כפי שטען הנאשם הוא מתייצב למרבית הדיונים אך הוא לא משתף פעולה עם שירות המבחן ולא מתייצב אצל הממונה.

היום לאחר שהסניגור הבהיר לו שאם הוא לא יתייצב אצל הממונה הוא צפוי למאסר בכלא, נתן הסכמתו לכך אך אין לו כסף, ולכן הסניגור יסייע לו להגיע לממונה במועד שיקבע ויברר כיצד הוא יכול לקבל סיכום רפואי בהיותו דר רחוב.

בנסיבות אלה צו ההבאה בטל לאחר שיחתום על ערבות עצמית בסך 4000 ₪ על מנת להבטיח התייצבותו לממונה.

ידחה לקבלת חוות דעת ממונה ליום 1.3.15 שעה 11:00.

הממונה יזמנו באמצעות עו"ד לחן יאיר 08-8648229, ***** , פקס: 08-8559347.

וכן טל' של הנאשם: *****.

מוסבר לנאשם כי עליו להתקשר לסניגור כדי לקבל ממנו תאריך שבו עליו להתייצב אצל הממונה ומוסבר לו כי עליו להגיע עם מידע רפואי אודות מצבו ותעודת זהות.

אם לא יקבל זימון מהממונה, עליו לפנות אליו בעצמו טל' 08-6290616 פקס -

08-9193006.

הנאשם מוזהר כי אם לא יתייצב לדיון יוצא צו להבאה ויהיה בכך הפרה של תנאי השחרור.

ניתנה והודעה היום ח' שבט תשע"ה, 28/01/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה